si inmisceantur: vt qz vnus moritur alius renunciat cum sit eadem ratio ⁊ facit preal. §. eccc. vij. q. j.

a Contingat: simul vel successiue.

b Pontificem: tolle litteram decernimus pertinere.

c Curiā: repete mori contingat vtrūqz collationē huiusmodi beneficij.

d Ordinariū. i. collatorem etiā si non bēret ordinariaz iurisdictionez: sic ō ꝓcess. pben. si loci. lib. vj.

e Nisi: hanc exceptionē etiā in inferiorib⁹ mēbris intelligas repetitā.

f Alb cis: litigantibus mortuis.

g Jus: in re vel ad rē ō vtroqz: ō cōces. preben. c. vlti. li. vj.

b Possidebat: sicut ergo in multis casibus est melior ꝓditio possessoris de preben. si a sede. li. vi. sic fit melior cōditio illius penes quem moritur possessor: ⁊ no. q̄ si h ꝓstitutio nō emanasset videretur adhuc p⁹ mortez que rēdum ad quez ō iure beneficij spectasset vt. j. of cū alter morīt vt eo cognito haberet ꝓsideratio loci mortis illius: ſz qa h fuisset difficile ⁊ facile neglectum: ideo fuit vtiliter hic puisum.

i Pontificem. collatio ⁊c. vt sequitur.

k Alius. s. moriens extra curiaz: ⁊ repete beneficiū possidebat.

l Neutro: idez puto vbi possidebat vterqz vt ī paritate possessionis semp fit potior ꝓditio pape: facit de rescriptis. duobus lib. vi. ⁊ qō no. e. li. de pben. si a sede: ⁊ possent ambo puocare in interdicto vti possidetis vl qz vterqz cōtra reliquū appellauit. vt sepius experimur: ſz forte hūc casum omisi qz vtroqz possidente neuter possidere vl qz nō insolidū: facit ō pba. ſz. vel qz nō pacifice. facit de ele. cōmissa. li. vj.

m Ipsorū. s. quorū alter mortuus est ī curia ⁊ alter extra curiam.

n Prerogatiuā: cōcor. de pben. si a sede. li. vj.

o Si vero: secundū principale membrum distinctionis.

p Decedat: in curia vel extra.

q Intersit: siue ratione tituli ī quo ius habebat in re vel ad rem: siue rōe iuris eligendi vel presentandi vel conferendi qō se cōtendit habere: ⁊ forte mortuū elegerat: vel illi prouiderat. s. e. c. i. li. vi. ī glo. pe.

r Prosequatur. si non psequerē lis nō penderet.

s Interim. s. illa lite pendēte.

t Nō posit. s. e. c. ij. li. vi.

u Euentus: cōcor. de ele. si forte. li. vi. de frigi. fraternitatis. in fi. cū suis cōcor. iste aūt euētus est dubius. ff. de pecul. qō debetur.

x Pertinebit: collatio de quo premisit.

y In curiā: sit ~~defunctus~~ quod sequitur.

z Ad neutrum. alterum membrum subdistinctionis quando pronunciaretur beneficium spectare ad superstitem non exprimit quasi indubitatū qz tūc nō vacat ⁊ sic nec per papā nec per ordinarium cōferendū ad vtrunqz autem ī possibile est spectare. facit de elec. vt quis duas li. vj. ⁊ iō ēt illō non fuit exprimendum.

⁊ Pertinebit: cōstat enim q̄ in curia nō vacauit. etiam si ille qui mortuus est decesserit in curia.

2 Pertinere. cōcor. de preben. ca. ij. libro. vi. ⁊ facit de concess. pben. p. posui.

tingat[a] vtrūqz: collationem huiusmodi beneficij ad romanū pontificem[b]: si vero extra dictam curiam[c] ad ordinariū[d] decernimus pertinere: nisi[e] forsan alius ab eis[f] in dicto beneficio ius[g] haberet: q̄ si vnum ī dicta curia: alterū vero extra mori cōtingat: si moriens in curia bēficiū possidebat[h] ad ro. pontificem[i] si vero alius[k]: ad ordinarium pertineat collatio supradicta: neutro[l] aūt ipsorū[m] beneficium possidente erit romanus pontifex propter auctoritatis prerogatiuā[n] in collatione huiusmodi preferendus. ¶ Si vero[o] alter tantūmodo siue possessor siue petitor decedat[p]: si supstes vel alius cuius intersit[q] cām nihilo minus prosequat[r]: cū interim[s] beneficium de iure cōferri non possit[t] ad quem collatio eius pertineat futurus declarabit euentus[v]. Nam si ad defūctum pertinuisse: beneficium fuerit declaratum: pertinebit[x] ad papam si ille in curia[y]: vel ad ordinarium si extra curiam sit defunctus: q̄ si ad neutrū[z] illud spectasse constiterit ad ordinarium collatio pertinebit[2]: salua tamē ī premissis omnibus ro. pontifi. ptāte ad quez ecclesiarū personatuum dignitatuz aliorumqz beneficiorum ecclesiasticorum plena ⁊ libera dispositio ex sue potestatis plenitudine noscitur pertinere[2]. Idem.

Lis dicit pendere quo ad hoc vt nihil debeat innouari cuz citatio legitime peruenit ad partē vel per eū stetit quo minus peruenirēt cuz tali expōsitione q̄ potuit īstrui super quo cōueniatur. Jo. an.

Quam lite pendente[a] nihil debeat innouari[a]: litē quo ad hoc[b] pendere censemus: postquā[c] a iudice cōpetenti[d] in ea citatio[e] emanauit ⁊ ad ptē[f] citatā peruenit: vel per eā factum[g] fuit quo minus ad eius noticiam peruenirēt[b]. ¶ Dumtā in citatione predicta talia sint expressa[i] per que plene[k] possit instrui sup quibus in iudicio ꝓuenitur.

Rubrica De sequestratione possessionum ⁊ fructuum.

Si super beneficio ꝓtra ipsius possessorem qui triēnio non possedit ī petitorio vel possessorio vna diffinitiua fertur in curia etiam si nulla fore dicatur: ipsi⁹ beneficij sequestratio per loci ordinarium fieri debet: quam impediens: vel sequestratos fructus occupans excōmunicat⁹ est: ⁊ si est de litigantibus cadit a iure suo: ⁊ respicit pendētes Jo. an.

Hō compescendas[l] litigantium malicias diffinimus: vt vna[m] contra[n] possessorem diffini-

x Pendēte: quosdā casus in quibus ponderatur pendentia vide no. de offi. le. presenti. §. i. in glo. ij. lib. vj.

a Innouari qō fieret si possessor priuaretur possessione: vel alienaretur res litigiosa: vl sup ea interpretaretur priuilegium tacita litis pendentia. ātiquave ro possessione vti non est innouari ⁊ vide q̄ scripsi. co. tit. sup rubrica.

b Ad hoc. s. quo ad innouationem impediēdā: ⁊ fortius quo ad iurisdictionē perpetuandā: de fo. cōpe. ꝓposuisti: de of. delega. gratum.

c Postq̄. in pendentia ponderam⁹ principium ⁊ finez h determinat primū. s. quādo incipiat. fm. s. qñ desinat. pz. co. ti. c. ij. li. vj. ⁊ ij. q. j. qz res. s. lite finita q̄ esse pōt p sniaz a quo nō est appellatum: vel aliter vt no. de li. cōte. c. j. lib. vj. ⁊ vide quod diri de cōfessis. c. vlti. super vlt. glo. ⁊ quod no. j. n. pro ri. c. vno.

d Competenti: alibi dicit ido neo. de ap. vt debitus. ⁊ facit h littera ad id quod ibi no. in gl. ij. Competentem autem hic dico eū qui cause iurisditionez habet cuz exercitio vato q̄ illa possit per exceptionem elidi: siue exceptio contingat personaz: vt qz suspectus: siue iurisditionem vt qz rescriptū surrepticiuz. planum est enim q̄ his casibus valet processus in pncipali si non excipiatur: de re iudi. inter monasterium. de hoc de rescrip. ad audientiaz secūdo. sicut autem requiritur cōpetentia in iudice: sic ⁊ ī citatione: facit quod scripsi de fo. cōpe. pro posuisti. de off. deleg. cum plures. lib. vj. in glo. fi.

e Citatio: priuilegia vel rescripta vident impediri per solaz causē cōmissionē sine citatione: de testi. causam. ij. ⁊ vide quod ibi diri sup glo. pe.

f Ad partem: licet ergo quo ad perpetuandam iurisditionem sufficiat citationē emanasse fm canones: ⁊ vide qō diri de of. dele. c. vlt. in fi. cū ad inducēdam litis pēdentiam non sufficit emanasse nisi peruenerit. vt hic.

g Factum: dolose: vt in iuribus statim allegandis.

h Peruenirēt: concor. de. s. de elec. causam. de renun. c. vno. de iudi. dudū. de foro compe. ꝓuis.

i Expressa: cōcor. s. de procur. non potest. ad idem. de elec. vt circa. ⁊. c. procurator. libro sexto.

k Plene: si ergo dicat iudex cōparcas vie tali responsurus ticio super quadaz domo: non erit sufficiens expressio nec dicetur lis pendere super domo: vel dom⁹ esse litigiosa ⁊ est si. de dolo ⁊ cōtumacia. ca. ij. est ergo cōsiliū actoris cui expedit inducere litis pendētiaz q̄ inseratur libellus in citatione. de vita. c. ij. bñ facit ele. s. de elec. causam. tñ ſz id nō fiat: si tñ talis est expressio per quā plene posset instrui sufficit: vt h: vbi ꝓ iudex sufficiēter expressit sed nūcius non sufficiēter retulerit nō iuuat. debuit enī emanasse ⁊ peruenisse: vt. s. dicitur.

Hō ꝓpescendas[l] Nouū ⁊ equissimū est quod inducit hec cōstitutio: quę primo ponit nouū casum sequestrationis fiēde: secūdo punit īpedientez: ibi si quis aūt. tertio cōstitutionē ad pēdētia prorogat: ibi premissis. quarto exceptionē remouet. ibi nō obstante. Jo. an.

l Cōpescēdas. i. refrenandas: ⁊ cōponitur a cō ⁊ pesco: qō verbum nō ē ī vsu: ⁊ cōcor. de. de off. ordi. c. j.

m Vna: fortius ergo si plures.

n Cōtra possessorez: si ergo cōtra petitorē pro possessore fertur sentētia nō fit seqstratio. Item si inter duos vel plures petitores beneficij fertur sententia pro vno contra reliquū vel reliquos nō fit sequestratio: hoc probat hec littera. Item si fertur sententia contra possessorem non tamen pro petitore qui forsan ad priuationē agebat non est locus sequestrationi: quod probat littera sequens in petitorio vel possessorio. ⁊ in fine huius partis. ⁊ facit quod no. Hostien. ī summa huius tituli ad finem.

tiua[a] sententia sup beneficio[b] apud sedem apostolicam dũtarat[c] in petitorio vel possessorio[d] promulgata[e]: beneficium[f] ipsum etiam si[g] dignitas vel psonatus cristat: ⁊ curam habeat animarum: a possessione huiusmodi dum tamẽ triennio[h] pacifice antea[i] ab eo possessum nõ fuerit per loci ordinariu[k] apud aliquam personam idoneã[l] sequestretur: qui plenam de ipso: ⁊ debitam curam gerens: id quod de fructibus ipsius debitis eiusdẽ supportatis oneribus[m] superesse contigerit: illi restituat[n] qui finalem[o] in causa victoriam obtinebit[p]. Si quis[q] autem sequestrationẽ huiusmodi impedire: vel fructus sequestratos quoquomodo presumpserit occupare[r]: excommunicationis incurrat sentẽtiam ipso facto[s]: a qua ipsi impedimẽto prius amoto: ⁊ occupatis per eum fructibus[t] restitutis[v] nullatenus[x] absoluatur. Et nihilominus[y] si de litigãtibus fuerit[z] a iure: si quod in huiusmodi beneficio: vel ad ipsum[τ] forsitã competebat eidẽ: hoc ipso se nouerit cecidisse[?]. ¶ Premissis nedum circa futura: sed etiam circa per appellationem pendẽtia[x] negocia obseruandis. ¶ Nõ obstante[a] si cõtra prefatam sententiaz ꝗ nullitate forsan opponatur.

Rubrica De prouationibus.

C. Clemens. v. in cõci. vien.

Verba litterarum apostolicarũ quibus papa proprium factũ narrat: plene pbant si sup illis gratia vel intentio pape fundat. Joã. an.

Litteris nostris[b] quibus nos dignitates quaslibet seu beneficia collationi nostre vel sedi apostolice[c] reseruasse[d]: aut resignationem beneficij alicuius recepisse vel recipiendi potestatem alij commisisse[e] vel aliquem excommunicasse seu suspendisse: seu aliquem capellanum nostrum: vel familiarem fuisse: vel alia[f] similia super quibus gratia vel intentio[g] nostra

a Diffinitiua: in interlocutoria ergo nõ habet locũ hec constitutio. Est autem interlocutoria que inter principium ⁊ finem cause fertur sup his que incidunt vel emergunt. Diffinitiua vero principalez questionem diffinit: de quo satis ĩ spe. ꝗ sen. prola. in ꝑma col.

b Super beneficio: ecclesiastico. cõcor. s. ea. compil. de iudi. c. ij. si ergo inter petitorem beneficij ⁊ possessorem esset questio alia personalis vel realis: ⁊ feratur diffinitiua pro petitore: nõ erit locus constitutioni.

c Dũtarat: si. s. ea. cõpil. de rescriptis auditor. ⁊ fuit ꝗ prudenter sic temperatum. absurdum enim fuisset per singulas sententias ordinariorum vl de legatorum possessores possessione priuari.

d Possessorio: hic patet ꝙ etiam super possessorio fertur sententia diffinitiua. concor. de iudi. c. vlt.

e Promulgata: per auditores curie: a quorum sententiis appellatur puto: ⁊ decreta. procedere siue principalis sententia feratur in curia: siue super sententia lata per ordinariu aqua fuit appellatum ad curiam diffinitiua sententia feratur ibidez dummodo pro petitore contra possessorem: vt viri.

f Beneficium: Nota ꝙ non fructus tantum: imo etiam beneficium sequestratur: ꝗ sunt diuersa ⁊ est simile quod notatur de preben. si tibi concesso. libro sexto. in glosa. ij. iura ergo beneficij ⁊ beneficiari exercebit sequester qui possidet: super quo vide quod nota. ⁊ scripsi de iudi. examinata.

g Etiam si: prudenter fuit hoc additum ad tollendas cauillationes dicentium ꝙ in materia sequestrationis odiosa appellatio beneficij non comprehendit infra scripta: de preben. c. vlt. e. ti. cum in illis. libro sexto.

h Triennio. pacifice. si. C. de fideicom. l. i. ista duo requirũtur ne fiat sequestratio: ꝙ triennio sit possessum: ⁊ ꝙ pacifice: de his ergo preiudicialibus bene poterit possessor excipere ⁊ probare: nec puto sufficere annum tertiũ ĩcohatũ: vel p maiori parte illius tertij anni illum possedisse: requiritur enim triennium consumatum. si. de relega. ad nostram.

i Antea: idest ante litem motam: que tunc est finita per vnã sniaz: post litẽ enim motã non possidetur pacifice: quod requirit hec constitutio: ⁊ p hoc patet inutiliter de illo q̃ri: qui tpe sententie non possideret triennio. quod tamen triennũ ē cõpletum tpe quo petitur sequestratio.

k Loci ordinarium. non distinguit an ad illum spectet institutio necne: ⁊ cetera si. de vsur. quãquã. libro sexto. ⁊ quod ibi notatur. quandoqz tamen per ordinarium comprehenditur instituens ⁊ destituens: ⁊ de off. ordina. c. iij. ĩ principio libro sexto. ⁊. s. titulo proximo. c. primo. Et nota casum in quo de causa deuoluta ad curiam se inferior intromittit: ad idem de appella. cum teneamur: ⁊ qõ ibi diti post Hostien.

l Idoneam: equum esset hanc sequestrationẽ fieri existenti in ordine quem requirit bẽficiuz: de elec. nemo ꝗ inceps. ⁊. c. cũ ex eo. libro. vj. de regula. bẽficiũ. e. li. ad hoc littera que sequitur.

m Oneribus: cõcor. de offi. ordi. ꝑsenti. §. porro. li. vj.

n Restituat: cũ sequester habet limitatam potestatem: scilicet de restituẽdis fructibus qui ad onera supersunt: dico ꝙ illos non posset in emptionem prediorum pro beneficio vel alias in vtilitatem beneficij conuertere: quod posset vbi non esset talis limitatio: vt in predicta decretali presenti. de officio Archidiaco. cuz nos in fine.

o Finalem: per pronunciationem papalem vel factam de ipsius speciali mandato: facit de ver. sig. cõstitutionem. ij. rñ. lib. vj. vel per secundam sententiaz a qua non est appellatum: vl per tertiam licet sit appellatũ: de appellati. directe. ⁊ .c. sua nobis. quod dic: vt. j. de reg. iu. c. j.

p Obtinebit: hoc proprium est sequestri: quod res sequestrata restituatur victori.

q Si quis. pars vel alius ⁊ includit episcopus: non ob. de senten. excomuni. qz periculosum. libro. vj. qz non loquitur hic de interdicto vel suspensione: sz de excõmunicatione.

r Occupare: in mala parte ponitur: quandoqz in bona. de hoc de elec. in generali. ꝑmo rñso. libro. vj.

s Ipso facto: alios casus quibus ipso facto per has cle. quis excommunicationẽ incurrit no. ⁊ vide. j. de sen. excõ. c. i.

t Fructibus: vel ipsorum estimationem si fructus non extant: facit de transactio. veniens. in fine.

v Restitutis: nõ sufficit ergo cautio de restituendo: ⁊ cõcor. qõ nota. de ele. q: sepe. de imu. ec. quoniam. in fine. lib. vi.

x Nullatenus: absoluatur per ordinarium qui alias his occurrentibus absoluere poterit: de sententia excommunicationis. nuper. ⁊ per istud negatiuum verbum videtur ꝙ absolutio contra hec facta non teneat cui cõcordat infra de sepulturis. dudum. ⁊ ꝗ hereticis capitulum secundũ. in fine. ⁊ capitulum. .iij. post principium: de pe. capitulo primo. In contrarium videtur: cũ ꝗ forma sit a iure data non ab homine: facit qõ scripsi post Goffredum. de restitutione spoliatoruz: capitulo vltimo. in principio. ad idez facit de sententia excommunicatiõis venerabilibus. §. vbi aũt libro sexto. vide quod dicam. j. de iure patronatus capitulo primo post principium.

y Nihilominus. i. non eo minus ꝙ excõmunicatus est: ⁊ sic imponitur duplex pẽa. quod dic vt nota. de iudi. at si clerici.

z Fuerit: ille impediens vel fructus occupans.

τ Vel ad ipsum: hec enim sunt diuersa habere ius in re: vel ad rem: vt satis patet de concessione prebende capitulo vltimo. libro sexto.

? Cecidisse: si. de preben. cum qui. ij. responso. libro. vj. Probabiliter dubitatur an ordinarius ipse pronunciare vel declarare possit ipsuz impedientem vel occupantem cecidisse a iure suo: mouet dubium: quia causa ē in curia: vnde non videtur plus posse ordinarius quam permittat ista cõstitutio: ⁊ hoc non est de premissis. Ad contrarium mouet ꝙ occupatio vel impedimentum fuit infra suam diocesim: ⁊ sic poterit penam iuris ꝑ delicto declarare: precipue cum hec non sit necessaria priuatio: sed sufficit declaratio.

x Pendentia: concordã. s. de iudi. dispendiosam. in fine. ⁊ vide quod ibi notatur.

a Nõ obstãte: multum expediens fuit finis iste: alias ad impediendam sequestrationem quilibet de facto opposuisset nullitatez sententie ⁊ allegasset pro se ꝙ sententia nulla non meretur habere nomen sententie: de re iu. c. finali. libro sexto. ff. de re iu. l. iiij. §. cõdẽnatum. cũ suis cõcor. ff. ꝗ testamen. tut. l. iij. ⁊ de bo. pos. contra tabu. l. nõ putauit. §. ij. sunt autẽ multi modi nullitatis: quos no. de re iudi. c. j. vbi de hoc ⁊ remisi ad spe. ꝗ sentẽ. prola. §. iusta. puto tñ ꝙ licet alia nullitas non possit opponi: illa tñ opponi poterit per quam negetur iurisditio: oportet enim ꝙ cõstet de sententia vt hic dicetur: ⁊ per cõsequens de iurisditione auditoris qui tulit tã sententiam: bene facit. ff. de pe. l. ij. ĩ fi. ⁊ qõ no. de off. deleg. cuz in iure. et quo tamen de iurisditione ⁊ pronunciatione cõstat alia nullitas allegata sequestrationem nõ impedit: facit de testibus venicõ. ij. de spon. c. vno. li. vj. C. de edic. di. adri. tol. l. fi.

b Litteris. Primo ponit dubiuz. Secũdo illud ertẽdit. Secũda ibi: Volentes. Imola. Inducebat dubiũ ẽt. si papa. s. ꝗ priuileg. li. vj. vt. j. dicam.

c Nostris: de litteris enim inferiorũ dubitabat an fidez faciãt ẽt quo ad assertiua: ꝗ quo satz no. ⁊ scripsi. s. e. p. cessionẽ.

d Se. aplice: qũo hec sint diuersa pz de rescrip. si gr̃ose. li. vi.

e Reseruasse: narramus qõ est. j. Has reseruationes faciunt etiam legati: cũ moderatione tamẽ que habetur. ꝗ of. leg. c. iii. ⁊. iiij. li. vi. sz ĩ hoc differunt: qz de legati reseruatione non sufficeret fieri fidez per ipsius ꝗba negatiua: de testi. cum a nobis: salua consuetudine curie de q̃ ibi scripsi: ⁊ ꝗ fide istru. ꝙ super hoc.

e Cõmisisse: hec pñt facere inferiores: nõ tñ possent cõcedere facultatez recipiẽdi renunciationẽ ⁊ ꝓferendi: qõ dic vt de of. leg. c. pe. ij. rñ. lib. vi.

f Alia similia: vt qz cõfert bẽficium quod narrat vacare p ꝑuationẽ quã fecit deiicio: vel scribit ordinario ꝙ nullã iurisditionẽ exercear in ꝑsonas vl loca que narrat se eremisse.

g Intentio: sz ergo littera nõ sit gratiosa: sufficit ⁊ ꝙ super illis narratis intentio pape fundetur. vt qz mãdat contumacẽ citari moneri priuari